

Llegir les dades per decidir millor: què revela l'11a edició del CCI

Publicat per [Interacció](#) [1] el 20/02/2026 - 11:12 | Última modificació: 23/03/2026 - 10:43

La publicació dels resultats de l'11a edició del Cercle de Comparació Intermunicipal (CCI) de Serveis Culturals convida a fer una lectura pausada de l'estat de les polítiques culturals municipals i dels reptes que afronten avui els serveis locals de cultura.

Tal com s'ha apuntat recentment a Interacció en reflexionar sobre els límits d'una lectura acrítica de les dades, els indicadors només esdevenen útils quan permeten qüestionar relats assumits, identificar tensions i orientar decisions públiques amb més criteri. En aquest sentit, el valor del CCI no rau només en allò que confirma, sinó també en allò que interpel·la. Especialment en un context municipal on el temps per analitzar dades és limitat i la pressió programadora sovint deixa poc marge per a la reflexió estratègica.

Enguany hi han participat 31 municipis, la xifra més alta assolida fins ara, que representen gairebé 7 de cada 10 habitants dels municipis de més de 10.000 habitants de la província de Barcelona (sense incloure el municipi de Barcelona). L'informe analitza dades sobre activitat cultural, participació, recursos humans i finançament, i incorpora una mirada comparativa del període 2019–2024, que permet entendre millor l'impacte de la pandèmia i el procés de recuperació.

Les dades del 2024 mostren una recuperació clara de l'activitat cultural, que ha crescut un 11,3% i ja supera els nivells previs a la pandèmia. Destaquen especialment els centres culturals polivalents, la forta recuperació de la dinamització cultural a les biblioteques i l'estabilitat de museus i centres d'art. En canvi, les arts escèniques i projeccions audiovisuals avancen a un ritme més lent, posant de manifest una recuperació desigual segons tipologies de servei. Aquesta evolució positiva convida, alhora, a preguntar-nos fins a quin punt l'increment d'activitat es tradueix en un accés més ampli i equitatiu als serveis culturals.

La reactivació de l'activitat no té un correlat equivalent en la participació: el nombre de visites als equipaments i festivals creix a un ritme inferior al de l'oferta cultural. Aquesta distància, que molts municipis identifiquen també en la seva experiència quotidiana, obliga a revisar no només les xifres sinó els models de programació i mediació. Anar més enllà de la lectura quantitativa planteja algunes preguntes necessàries: com estan canviant els hàbits culturals de la ciutadania, quins factors condicionen l'accés real als serveis, quin paper hi juguen la comunicació pública, la mediació cultural o l'adequació dels formats i horaris. També interpel·la la manera com definim l'èxit d'un servei cultural municipal: si el principal indicador és el volum d'activitat, el sistema premiarà l'expansió de l'oferta; si el criteri és l'exercici efectiu dels drets culturals, les decisions poden ser diferents.

En l'àmbit intern, els equips professionals de cultura als municipis es mantenen estables en valors absoluts i relatius respecte al conjunt del personal municipal, amb una presència destacada de dones tant en l'ocupació com en els llocs de responsabilitat. Més enllà d'aquesta fotografia, els debats compartits pels municipis apunten a reptes estructurals com el relleu generacional, les condicions de treball i la sostenibilitat dels serveis a mitjà termini, qüestions connecten amb una realitat coneguda pels equips municipals: projectes que requereixen continuïtat, dependència de recursos finalistes i dificultat per consolidar temps específic d'avaluació i planificació.

Pel que fa al finançament, la despesa cultural per habitant mostra signes de recuperació, però el pes de la cultura dins del pressupost municipal continua sent inferior al d'abans de la pandèmia. Llegida en clau comparada, aquesta dada pot ajudar a situar el debat pressupostari en termes més objectius, tot i que la decisió sobre prioritats continua sent eminentment política.

Els resultats de l'informe es van compartir i debatre en el taller anual de millora del CCI. Més enllà de la presentació de dades, el taller es va concebre com un espai d'aprenentatge col·lectiu, on contrastar indicadors amb pràctiques reals i identificar reptes comuns. Entre els àmbits de treball destacats hi van aparèixer la gestió dels recursos humans, l'organització i sostenibilitat del cycle festiu, i la configuració dels espais i serveis culturals municipals.

Entre els principals aprenentatges compartits, els municipis assenyalen la necessitat d'afrontar el relleu generacional, reforçar la convivència i la sostenibilitat de les festes, avançar en la digitalització de la gestió i consolidar una cultura de l'avaluació més sistemàtica. També emergeix l'interès per explorar l'ús de la intel·ligència artificial com a eina de suport a la gestió i a l'anàlisi de dades, des d'un enfocament crític i orientat a l'equitat. Totes elles línies de treball que només tindran impacte si es tradueixen en canvis concrets en la manera de programar, d'organitzar equips i de dialogar amb la ciutadania.

El CCI s'emmarca dins l'eix d'innovació i coneixement del [Pla de Drets Culturals Cultura 311+](#) [2] de la Diputació de Barcelona, com una eina estable d'avaluació, intercanvi i millora contínua dels serveis culturals locals. En un context en què les dades poden servir tant per confirmar relats còmodes com per obrir debats necessaris, el Cercle aferma el seu sentit no tant com un instrument per dir-nos què funciona, sinó com una eina per llegir millor què no acaba d'encaixar i què convé repensar col·lectivament. Comparar municipis no és competir, és situar les decisions en un marc compartit que permet aprendre i detectar desigualtats o inèrcies.

Amb l'arrencada de la 12a edició, el CCI consolida el seu paper col·lectiu de coneixement al servei del món local. Llegir les dades no és només comptar activitats, és decidir què cal revisar, reforçar o transformar. Avaluar amb

mirada crítica, compartida i orientada a l'acció és una condició imprescindible per avançar cap a unes polítiques culturals locals més sòlides, equitatives i sostenibles.

Consulta l'informe complet:

Diputació de Barcelona (2025). [11a edició del Cercle de Comparació Intermunicipal de Serveis Culturals: Resultats any 2024](#) [3]

Referència

Interacció. (2025, 7 d'octubre). [Quan les dades només mostren el que ens agrada: reflexions per a la cultura municipal](#) [4]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: avaluació de polítiques culturals

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: finançament de la cultura

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: desenvolupament territorial

- [5]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2026/02/cci-serveisculturals>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://transparencia.diba.cat/sites/transparencia.diba.cat/files/public/node/field_fitxers/cultura311_pla_drets_culturals_diba_web.pdf

[3] <http://www.diba.cat/documents/d/cerc/lilibre-informe-final-cci-resultats-2024-serveis-culturals-ldd>

[4] <https://interaccio.diba.cat/news/2025/10/cci-serveisculturals>

[5] <https://interaccio.diba.cat/node/10438>